

॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ इतिकर्णपर्वणिर्नैलकंठीयेभारतभाष्येअष्टषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ७९ ॥

पूर्वयदुक्तं हि सुयोधनेन न फाल्गुनः प्रमुखेऽस्यास्यतीति ॥ कर्णस्य युद्धे हि महाबलस्य मौख्या तु तन्नावबुद्धं मयासीत् ॥ १ ॥ अतेनाद्यतप्स्ये भृशमप्रमेयं यच्छत्रुवर्गे
नरकं प्रविष्टः ॥ तदैव वाच्योऽस्मिन् न तु त्वया हं न यो तस्येहं सुतपुत्रं कथंचित् ॥ १८ ॥ ततो नाहं सृज्यान्केकयां श्रसमानयेयं सुहृदोरणाया ॥ एवं गते किंच मया घशक्यं का
र्यं कर्तुं विग्रहेऽसुतजस्य ॥ १९ ॥ तथैव राज्ञश्च सुयोधनस्य ये वापि मां योद्धुकामाः समेताः ॥ धिगस्तु मज्जीवितमद्य कृण्वो हं वशं सुतपुत्रस्य यातः ॥ २० ॥ मध्ये कुरुणां
सुहृदां च मध्ये चाप्यन्ये योद्धुकामाः समेताः ॥ यदि स्मज्जीवेत्स भवेन्निहंता महारथानां प्रवरो रथोत्तमः ॥ तवाभिमन्युस्तनयाद्यपार्थनचास्मि गतासमरे पराभ
वां ॥ २१ ॥ अथापि जीवेत्समरे घटोत्कचस्तथापि नाहं समरे पराङ्मुखः ॥ मम त्वभाग्या निपुणरुतानि पापानि नूतनं बलवन्ति युद्धे ॥ २२ ॥ त्वणं च कृत्वा समरे भवंतं त
तोहमेवं निरुतो दुरात्मना ॥ वैकर्तनेनैव तथा रुतो हं यथा त्वशक्तः क्रियते त्वबांधवः ॥ २३ ॥ आपद्रुतं कश्चन यो विमोक्षेत्स बांधवः स्नेहयुक्तं सुहृच्च ॥ एवं पुराणा
मनयो वदन्ति धर्मः सदा सद्भिर्नृपुतश्च ॥ २४ ॥ त्वष्टारुतं वाहमकूजनाक्षं शुभं समास्थाय कपि ध्वजं ॥ खड्गं गृहीत्वा हेमपट्टानुबद्धं धनुश्च दं गां दिवं तालमात्रं
॥ २५ ॥ सकेशेनोत्थमानः कथं त्वं कर्णाद्रीतो व्यपयातोऽसि पार्थ ॥ धनुश्च तत्केशवाय प्रयच्छयं ताभिविष्यत्स्वर्णे केशवस्य ॥ २६ ॥ तदा ह निष्यत्केशवः कर्णमुग्रं
मरुत्यतिवृत्रमिवान्नवज्जः ॥ राधेयमेतं यदि नाद्यशक्तश्चरंतमुग्रं प्रतिबाधनाय ॥ २७ ॥ प्रयच्छान्यस्मै गां दिवमेतदद्य त्वत्तोयौ खैरभ्यधिको वानरेन्द्रः ॥ अस्मा
न्नैवं पुत्रदारैर्विहीनान् सुखाद्भ्रष्टान् राज्यानां शत्रून् भूयः ॥ २८ ॥ द्रष्टालोकः पतितानप्यगाधे पापैर्जुष्टे नरके पांडवेय ॥ मासेऽपतिष्यः पंचमेतं सुहृच्छत्रुनवागर्भे आभ
विष्यः पृथायाः ॥ २९ ॥ तत्ते श्रेयो राजपुत्राभिविष्यन्त्रचेत्संग्रामादपयानं दुरात्मन ॥ धिगां दीवं धिक्च ते बाहुवीर्यमसंख्येयान् बाणगणां श्वधिके ॥ धिक्केकेतुं केस
रिणः सुतस्य कृशानुदत्तं चरथं च धिक्के ॥ ३० ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि युधिष्ठिरक्रोधवाक्ये अष्टषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ७९ ॥ संजय उवाच
युधिष्ठिरैव मुक्तः कौतेयः श्वेतवाहनः ॥ असिंजग्राहं संकुद्धो जिघां सुभरतर्षभ ॥ १ ॥ तस्य कोपं समुदीक्ष्य चित्तज्ञः केशवस्तदा ॥ उवाच किमिदं पार्थ गृहीतः
खड्ग इत्युत ॥ २ ॥ न हि पश्चात्तमि योद्धव्यं त्वया किंचिद्व्रजं जय ॥ तेन गस्ता धातं राष्ट्राहिभीमसेनेन यीमता ॥ ३ ॥

युधिष्ठिरेणेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥